

MERI KIIPEILEE

ALPO JAAKOLA JENS KIITTAMÄTÖN
SUOMALAISIA SUURMIETIÄ 1 JA 2

ILKKA-JUHANI TAKALO-ESKOLA
TUNKIOKUNINGAS

MERI KIIPEILEE

*ALPO JAAKOLA:
JENS KIITTÄMÄTÖN
SUOMALAISIA
SUURMIEHIÄ 1 JA 2*

*ILKKA-JUHANI
TAKALO-ESKOLA
TUNKIOKUNINGAS*

*ALKUPERÄISJULKAISU SUOMEN TEINILIITTO RY
TAITTANUT VESA SUOMALAINEN
PAINETTU SANOMA OSAKEYHTIÖSSÄ HELSINGISSÄ 1965*

*NÄKÖISPAINOS NTAMO, BOD – BOOKS ON DEMAND,
NEUERSDTEDT, SAKSA, 2016*

*JULKAISTAAN OHEISLUKEMISTONA MARKKU ESKELISEN SUOMENKIELISTEN
PROOSAN HISTORIAAN RAUKOILLA RAJOILLA (SILTALA, 2016).*

SAMANAIKAISESTI JULKAISTAAN NÄKÖISPAINOKSET

*K. A. JÄRVT: LOINEN (1908)
SINIKA KALLIO-VISAPÄÄ: KOLMEVUOROKAUTTA (1948)
LAURI LUOTO: PAKOLAISENA (1925)
IIKKA VUOTILA: KUIN LÄHTÖ (1966)
ERKKI WESSMAN: ODOTUS (1965)*

*© 2016 OIKEUDENOMISTAJAT
ISBN 978-952-215-654-9*

*NTAMO
2016
WWW.NTAMO.NET*

ALPO JAAKOLA

JENS KIITTÄMÄTÖN

ALPO JAAKOLA

Säteilevät Kylän miehet puiden alla pohjoisten metsien karhu
Sinäkö siellä hei silmäkääntäjä nousee ojasta kuin sormi salakähmäinen veli ja
salkulla ratsastajat teille kaikille

Taidekäsitkseni on, ei ole.

Taiteilija ei ole Taskuvaras eikä kouluutettu esteettinen riiviö.

Taiteilija ei tarvitse tilaa neliötä eikä muumioluokkaa.

Taiteilija on jokainen LINTU koira ihminen ja vapautettu.

Taiteilija ei ole kukaan.

Taidetta on jokainen askel kielletyllä nurmikolla.

Taiteilija on ihminen myös Nainen ja Mies Lapsi usein

Viisas Kiivas Paha ja Hyvä.

Taiteilija ei pidä vartijoista oikeinajattelevista eikä paljosta yksinkertaisuudesta.

Taide ei kehity alkuperäisestä Jumaluudesta muuhun kuin taaksepäin.

Taide suunnat arvaamattoman tarpeettomia Tuulensuunnilla merkitystä.

Paljo matkustelu kehittää polvia

Silmän näkö ei riittävän hyvä Taiteilijalle.

Taiteilija ei koskaan saisi puhua luonnoksista.

Mielikuvituksen oville ei kannata koputella.

Kauhulle on turha lausua Hyvää päivää.

Nimeni on kuka vaan.

Taidetta on vaikea arvostella PITKÄÄ AIKAA.

Hyvä Maku on taiteilijan pahin vihollinen.

Yö on taiteilijan Äitipuoli. unohdus

26—27 väliyö
maaliskuuta 65

JENS KIITTÄMÄTÖN

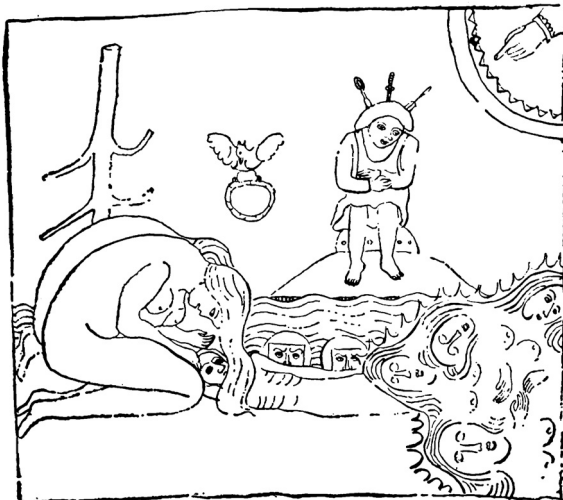

¹
matkoillaan joutui jens ker-
ran lepäävien naisten luo.
metsä jossa vanhus kulki,
sulki myös naiset pimen-
toonsa.

2

hänen suunnaton ruokabaluksa herätti buomiota hoviväessä, niinpä he toivat kaksi lammasta lisää, mutta sekään ei riittänyt, armon rouva, sanoi jens, teidän anteliaisuutenne kiinnostaa minua suuresti, uskallankin toivoa herkullista jälkiruokaa josta puhutaan aina tanskan maalla saakka

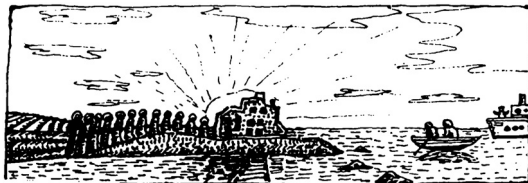

3

seurauksena ylensyönnistään joutui jens parittomien maahan kirjoittajien seuraan. tästä hämillään istabti hän saaren rantaan katsellen edessään olevaa näkyä. luulen, että olen voittanut kiusaukseni, huokasi jens huomatesaan laihtuneet varpaansa. mutta toivo oli turha; hänen viereensä istabti lintu kantaen suurta voirinkilää.

4
jens kiittämätön pelastui viime betkellä
autiolta saarelta

5
auringin laskiessa jens soudetaan rannalle
jossa koboaa vanha linna peltojen keskellä

6
kuinka laivaväki pelästyy linnan pi-
balla olevia patsaita mutta jens koke-
neena ryömii lähemmäksi

7
aamulla kun aurinko nousee

8
yöllä uneton jens huomaa myrskyn
puhjelleen

PERÄ PUHE

Tämä on neliosainen kirja jaksoa kappaletta lukua kertomusta tarinaa juttua novelliä runollista kuvitusta ja -proosaa.

Materiaali on sijoitettu sivuille lomittain: Jaakolaa ja Takalo-Eskolaa ja niin edelleen vuorotellen yhtäaikaan. Vihko sisältää ainakin kolme eri kokonaisuutta jotka elävät symbiosissa. Lukija antaa niille myös oman elämänsä: teoksen voi lukea muussakin kuin »järjestyksessä».

Muutamien sivujen alalaitaan on ikään kuin ala otsikoiksi asetettu signaaleja joilla varmaan on yhteyttä mm. yläpuolella edellä ja jäljessä (todella) olevaan.